

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 407

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 24 mai 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 79 din 12 februarie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1.780 coroborate cu cele ale art. 1.662 alin. (2) din Codul civil	2–4
Decizia nr. 80 din 12 februarie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 67 alin. (4) teza întâi din Codul de procedură civilă	4–6
Decizia nr. 129 din 7 martie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 721 din Codul de procedură civilă	6–8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
2.101. — Ordin al ministrului culturii și identității naționale privind clasarea ca monumente istorice a imobilelor situate la adresa poștală Str. A I-A nr. 202, Sulina, județul Tulcea, în Lista monumentelor istorice, cu denumirile Vile ale Comisiei Europene a Dunării — ansamblu I, în categoria a — ansamblu, Vila 1 — corp C2, Vila 2 — corp C3, Vila 3 — corp C4, în categoria m — monument, II — arhitectură, în grupa valorică B	9–10
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
58. — Ordin pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei rectificat pe anul 2019, a bugetului acțiunilor multianuale, precum și a bugetului rectificat al proiectelor derulate din fonduri externe nerambursabile de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei.....	11–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 79**

din 12 februarie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1.780 coroborate cu cele ale art. 1.662 alin. (2) din Codul civil

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1.780 coroborate cu cele ale art. 1.662 alin. (2) din Codul civil, excepție ridicată de Societatea Prahova Com — S.A. din Breaza în Dosarul nr. 711/204/2016 al Tribunalului Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 103D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, precizând că ceea ce se poate ataca este nominalizarea expertului desemnat de președintele instanței în vederea stabilirii chiriei, în condițiile în care sunt reglementate expres cazuri de incompatibilitate a experților pe care părțile le pot învedera instanței.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia nr. 2.370 din 10 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 711/204/2016, **Tribunalul Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1.780 coroborate cu cele ale art. 1.662 alin. (2) din Codul civil**, excepție ridicată de Societatea Prahova Com — S.A. din Breaza într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea cererii adresate instanței de a dispune, printr-o încheiere pronunțată în camera de consiliu, numirea unui expert pentru determinarea chiriei datorate în temeiul unui contract de închiriere.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia arată că textul de lege criticat este neconstituțional, deoarece procedura prevăzută de acesta privează partea de calea de atac prevăzută de lege, nu este accesibilă și previzibilă și încalcă dreptul la un proces echitabil. Susține, de asemenea, că există o totală neconcordanță între aceste prevederi legale și prevederile art. 534 din Codul de procedură civilă. Astfel, conform art. 1.662 alin. (2) din Codul civil, încheierea este dată cu mențiunea ca fiind definitivă, raportându-se la procedura necontencioasă. Or, art. 534 alin. (2)

din Codul de procedură civilă stabilește că încheierea este supusă numai apelului. Prin această neconcordanță sunt încălcate dreptul de proprietate privată, dreptul de acces liber la justiție și principiul libertății contractuale, care se traduce prin posibilitatea alegerii partenerilor contractuali, prin posibilitatea de a negocia și stabili conținutul clauzelor contractuale, implicit a efectelor contractului.

6. **Tribunalul Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, textul de lege criticat contravenind dispozițiilor art. 21 din Constituție și celor ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens arată că prin excluderea de la control judiciar a hotărârilor pronunțate de judecătoria în temeiul art. 1.780 din Codul civil raportat la art. 1.662 alin. (2) din Codul civil se aduce atingere principiului accesului liber la justiție, dreptului la un proces echitabil, dreptului la apărare, unicității, imparțialității și egalității justiției, golindu-se astfel de conținut principiul exercitării căilor de atac. Aceasta, deoarece statul are obligația de a garanta caracterul efectiv al accesului liber la justiție și al dreptului la apărare, astfel încât lipsa unei căi de atac aduce atingere, în substanța sa, dreptului de acces liber la justiție, astfel cum este consacrat în art. 21 din Legea fundamentală.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența prin care Curtea Constituțională a observat că legiuitorul are competența exclusivă de a institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalități speciale de exercitare a drepturilor procedurale, semnificația accesului liber la justiție nefiind aceea a accesului, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac. Legea fundamentală nu cuprinde dispoziții cu privire la obligativitatea existenței tuturor căilor de atac, ci statuează că părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă prevederile art. 1.780 coroborate cu cele ale art. 1.662 alin. (2) din Codul civil, care au următorul conținut normativ:

— Art. 1.662 alin. (2): „(2) *Atunci când persoanele astfel desemnate [prin acordul părților, astfel cum prevede alin. (1) al aceluiași articol — s.n.] nu determină prețul în termenul stabilit de părți sau, în lipsă, în termen de 6 luni de la încheierea contractului, la cererea părții interesate, președintele judecătorei de la locul încheierii contractului va desemna, de urgență, în camera de consiliu, prin încheiere definitivă, un expert pentru determinarea prețului. Remunerația expertului se plătește în cote egale de către părți*”.

— Art. 1.780: „(1) *Chiria poate consta într-o sumă de bani sau în orice alte bunuri sau prestații.*

(2) *Dispozițiile privitoare la stabilirea prețului vânzării sunt aplicabile, în mod corespunzător, și chiriei.*”

12. În opinia autoarei excepției, textele de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 21, care consacră dreptul de acces liber la justiție și la un proces echitabil, și art. 44, care garantează dreptul de proprietate privată. Invocă, de asemenea, și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și cele ale art. 1 din Primul Protocol adițional la convenția menționată.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că art. 1.662 face parte din capitolul I — *Contractul de vânzare*, cuprins în titlul IX — *Diferite contracte speciale* al Codului civil, și reglementează ipoteza stabilirii de către un terț a prețului în schimbul căruia cumpărătorul dobândește bunul ce face obiectul contractului de vânzare, precum și cea în care terțul desemnat în acest scop prin acordul părților nu determină prețul în termenul stabilit de părți sau, în lipsa unui astfel de termen, în interval de 6 luni de la încheierea contractului.

14. Potrivit art. 1.662 alin. (2) teza întâi, la cererea părții interesate, președintele judecătorei de la locul încheierii contractului va desemna, de urgență, în camera de consiliu, prin încheiere definitivă, un expert pentru determinarea prețului. Art. 1.780 alin. (2) din Codul civil prevede că dispozițiile referitoare la stabilirea prețului vânzării sunt aplicabile, în mod corespunzător, și chiriei. În speță, autoarea excepției este locatorul unui imobil ce face obiectul unui contract de închiriere, fiind părțată în procesul în care locatarul a solicitat stabilirea de către instanță a unui expert care să stabilească prețul chiriei, în condițiile în care părțile din contract nu s-au înțeles asupra acestuia. Critica de neconstituționalitate vizează caracterul definitiv al încheierii prin care președintele instanței desemnează un expert pentru determinarea chiriei.

15. Cu privire la exercitarea căilor de atac, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a constatat că nicio dispoziție din Legea fundamentală sau din actele normative internaționale invocate nu prevede obligativitatea instituirii unor căi de atac împotriva hotărârilor judecătorești, ci numai dreptul oricărei persoane de a se adresa instanțelor de judecată pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime (a se vedea, în acest sens, de exemplu, Decizia nr. 23 din 27 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 117 din 10 februarie 2004). Totodată, Curtea a statuat că accesul liber la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care se înlătuiește justiția, dar aceasta nu înseamnă că el trebuie asigurat la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac prevăzute de lege, deoarece căile de atac sunt stabilite exclusiv de legiuitor (în acest sens, a se vedea Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Prin aceeași decizie, Curtea a reținut că prin lege pot fi instituite reguli deosebite, în considerarea unor situații diferite.

16. Curtea observă că, în raporturile dintre părțile contractului de închiriere, textul de lege criticat reglementează o situație preconflictuală sub aspect juridic. Similar prevederilor corespunzătoare privitoare la prețul vânzării, cuprinse în art. 1.662 alin. (1) din Codul civil, quantumul chiriei poate fi determinat de părți, dar și de către una sau mai multe persoane desemnate potrivit acordului părților. Când persoana astfel desemnată nu duce la îndeplinire această însărcinare, partea interesată poate solicita președintelui judecătorei de la locul încheierii contractului să desemneze, de urgență, un expert pentru stabilirea chiriei. Așadar, prevederile de lege criticate cuprind o reglementare cu rol preventiv, în sensul că oferă părților o soluție pentru inițierea sau, după caz, continuarea relațiilor contractuale într-o manieră echilibrată, prin concursul unei persoane dezinteresate în cauză, care să aprecieze în condiții de neutralitate cu privire la quantumul chiriei. Textul de lege supus controlului de constituționalitate încredințează unui judecător desemnarea unei asemenea persoane, pentru a suplini lipsa consensului dintre părți cu privire la aceasta. Legiuitorul a reglementat astfel o modalitate de preîntâmpinare a unor divergențe pentru a căror soluționare ar fi fost necesară declanșarea unui proces desfășurat în fața unei instanțe judecătorești.

17. Faptul că legea nu a prevăzut ca încheierea prin care judecătorul a desemnat, la cererea părții interesate, un expert care să determine valoarea chiriei, să poată fi atacată prin intermediul vreunei căi de atac nu este de natură să nesocotească dreptul de acces liber la justiție și la un proces echitabil. Ceea ce președintele judecătorei este chemat să facă reprezintă o simplă operațiune de alegere a unei persoane, în calitate de expert, care să acționeze în sensul textului criticat. Această desemnare nu corespunde îndeplinirii unui act jurisdicțional propriu-zis, astfel că introducerea unei căi de atac împotriva încheierii prin care se realizează această operațiune nu ar avea nicio finalitate, în condițiile inexistenței vreunui conflict care să necesite sesizarea instanței. În cazul în care expertul desemnat ar stabili un preț al locațiunii care nu ar fi agreeat de părțile contractului, acestea ar avea deschisă calea judiciară, putându-se adresa instanțelor judecătorești competente în vederea soluționării litigiului astfel generat. Abia într-un asemenea cadru procesual ar fi justificată eventuala contestare a persoanei desemnate ca expert.

18. Autoarea excepției face comparație cu reglementarea cuprinsă în art. 534 alin. (2) din Codul de procedură civilă, care stabilește că încheierea prin care se soluționează o cerere formulată în procedură necontencioasă este supusă apelului. Potrivit art. 527 din Codul de procedură civilă, sunt supuse procedurii necontencioase cererile pentru soluționarea cărora este nevoie de intervenția instanței, fără însă a se urmări stabilirea unui drept potrivit față de o altă persoană, precum sunt cele privitoare la darea autorizațiilor judecătorești sau la luarea unor măsuri legale de supraveghere, ocrotire ori asigurare. Așadar este vorba despre cereri care pot fi soluționate exclusiv de o instanță judecătorească, fără să fie însă pusă în discuție vreo contrarietate de interese și, implicit, de drepturi, între părți. Or, în ceea ce privește cauza de față, intervenția instanței nu este indispensabilă, întrucât desemnarea expertului poate fi realizată și de către părți, instanța intervenind doar subsecvent, în ipoteza în care acestea nu au căzut de acord asupra unei persoane care să îndeplinească acest rol.

19. Curtea apreciază, totodată, că nici prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu pot fi avute în vedere în cauza de față. Astfel, prin Decizia din 6 iulie 2000, pronunțată în Cauza *Moura*

Carreira și Margarida Lourenco Carreira împotriva Portugaliei, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că sfera de aplicare a art. 6 din Convenție vizează drepturile și obligațiile cu caracter civil care trebuie să constituie obiectul litigiului, ipoteză diferită de cea existentă în cauza de față, în care nu se pune în

discuție un drept litigios, ci se solicită judecătorului să desemneze un expert care să fixeze cuantumul chiriei, operațiune care, în concepția legiuitorului, are tocmai rolul de a preveni apariția unui conflict care să fie, ulterior, dedus judecătii instanței.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Prahova Com — S.A. din Breaza în Dosarul nr. 711/204/2016 al Tribunalului Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 1.780 coroborate cu cele ale art. 1.662 alin. (2) din Codul civil sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 februarie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 80

din 12 februarie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 67 alin. (4) teza întâi din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 67 alin. (4) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Casa Județeană de Pensii Caraș-Severin în Dosarul nr. 3.145/115/2015 al Curții de Apel Timișoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 292D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând că nu i se pot recunoaște intervenientului accesoriu mai multe drepturi decât părții în

favoarea căreia a intervenit. Precizează că, în opinia sa, își menține valabilitatea jurisprudența Curții Constituționale cu privire la prevederea similară existentă în Codul de procedură civilă din 1865, respectiv Decizia nr. 10 din 9 ianuarie 2007 sau Decizia nr. 1.024 din 14 iulie 2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 11 ianuarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 3.145/115/2015, **Curtea de Apel Timișoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 67 alin. (4) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Casa Județeană de Pensii Caraș-Severin într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului declarat de aceasta, în calitate de intervenient accesoriu, împotriva sentinței prin care Tribunalul Caraș-Severin a admis cererea de obligare a Societății TMK — S.A. Reșița, în calitate de fost angajator al reclamantului, la recunoașterea în favoarea acestuia a beneficiului grupei I de muncă, pentru anumite perioade de timp, cu rectificarea înscrierilor din carnetul de muncă.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autoarea acesteia, intervenient accesoriu în litigiu, invocă pasivitatea și chiar reaua-credință a părții în interesul căreia a

intervenit, care, în calitate de angajator al reclamantului, nu este afectată în niciun fel de probabilitatea admiterii acțiunii introduse în vederea reconstituirii vechimii în muncă a reclamantului și recunoașterea încadrării acestuia într-o grupă superioară de muncă, atâta vreme cât instanța nu o obligă la plata contribuției la bugetul asigurărilor sociale. Or, toate acestea aduc prejudicii intervenientei, Casa Județeană de Pensii Caraș-Severin, prin încălcarea principiului contributivității, consacrat de Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice. În aceste condiții, are loc o îngrădire a dreptului de acces liber la justiție și a dreptului la un proces echitabil, întrucât dreptul intervenientului de a formula calea de atac a apelului depinde de disponibilitatea părâtei de a declara apel. Arată că, deși a fost admisă în principiu calitatea de intervenient accesoriu, aceasta rămâne fără substanță dacă nu poate exercita, în mod independent, dreptul de a supune hotărârea instanței de fond unui control judiciar al instanței superioare.

6. Curtea de Apel Timișoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că textul legal criticat se raportează la poziția pe care o are intervenientul accesoriu în litigiu, care nu invocă o pretenție proprie, ci tinde ca prin apărarea pe care o face să obțină o hotărâre în favoarea părții părâte pentru care a intervenit. Arată că, prin dispozițiile art. 67 alin. (4) din Codul de procedură civilă, legiuitorul a înțeles să acorde terțului intervenient aceleași drepturi pe care le are și partea în favoarea căreia intervine, fără ca prin aceasta să se aducă o încălcare accesului liber la justiție. Intervenția nefiind una în interes propriu, ci doar în favoarea unei părți, îi permite terțului intervenient să își valorifice dreptul de a exercita calea de atac doar raportat la poziția adoptată de către partea în favoarea căreia a intervenit, deoarece obligația stabilită prin hotărâre, menită a fi pusă în executare, se instituie doar în sarcina părâtei pentru care a intervenit.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată, în esență, că sancțiunea consacrată de textul de lege este justificată, de vreme ce intervenientul accesoriu doar sprijină apărarea părții în folosul căreia intervine. Precizează că și în jurisprudența instanței supreme s-a reținut că, întrucât intervenientul accesoriu nu are o poziție procesuală independentă, ci una subordonată părții în favoarea căreia a intervenit, limitată la interesul acesteia, cererea lui nu poate fi concepută ca o continuare a activității procesuale a acesteia în fața instanței de control judiciar, fără ca partea principală să-și fi manifestat în mod expres voința în acest sens, prin exercitarea apelului sau recursului de către ea însăși ori prin stăruința în finalizarea judecării căii de atac. Face referire și la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă, potrivit dispozitivului încheierii de sesizare, prevederile art. 67 alin. (4) din Codul de procedură civilă, sintagma „*nu a exercitat calea de atac, a renunțat la calea de atac exercitată*”, adică tezele întâi și a doua din art. 67 alin. (4). Din conținutul dosarului rezultă că, în speță, incidentă este doar teza întâi, întrucât autoarea excepției este intervenient accesoriu în interesul părâtei care a ales să nu exercite calea de atac a apelului. Așadar, această teză urmează să constituie obiect al excepției. Textul de lege criticat are următoarea redactare:

— Art. 67 alin. (4) teza întâi: „(4) *Calea de atac exercitată de intervenientul accesoriu se socotește neavenită dacă partea pentru care a intervenit nu a exercitat calea de atac (...)*”.

12. În opinia autoarei excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 21 din Constituție privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că legislația procedurală civilă permite oricărei persoane care justifică un interes să intervină într-un proces în curs de judecată. Art. 61 din Codul de procedură civilă reglementează intervenția voluntară, realizând o dihotomie între cea principală și cea accesorie. Astfel, intervenția este principală când intervenientul pretinde pentru sine, în tot sau în parte, dreptul dedus judecării sau un drept strâns legat de acesta. În schimb, intervenția este accesorie atunci când sprijină numai apărarea uneia dintre părți.

14. Autoarea prezentei excepții de neconstituționalitate critică dispozițiile art. 67 alin. (4) din Codul de procedură civilă, care prevăd că, în ipoteza în care partea pentru care s-a realizat intervenția accesorie nu a exercitat calea de atac, atunci calea de atac exercitată de intervenientul accesoriu se socotește neavenită. Cu alte cuvinte, aceasta nu va fi analizată de instanță, fiind considerată inexistentă. O astfel de soluție legislativă este firească, având în vedere că intervenția accesorie nu este altceva decât o apărare exercitată în favoarea uneia dintre părți. Ca atare, dacă partea originară, în interesul căreia s-a realizat intervenția accesorie, și-a demonstrat intenția de a nu utiliza beneficiul căii de atac prevăzute de lege pentru litigiul în cauză, prin neexercitare sau renunțare, atunci examinarea căii de atac introduse de intervenientul accesoriu în interesul acesteia este inutilă, lipsind însuși interesul, care se materializează exclusiv în susținerea demersurilor procesuale întreprinse de partea în favoarea/interesul căreia s-a realizat intervenția accesorie. Caracterul auxiliar al acestui tip de intervenție voluntară îi determină particularitatea imposibilității efectuării altor acte procesuale în afara celor care sunt în indisolubilă legătură cu finalitatea sprijinirii interesului părții originare, explicându-se astfel soluția legislativă înscrisă în textul ce formează obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate. Având în vedere cele arătate, Curtea constată că nu se poate susține încălcarea dispozițiilor art. 21 din Constituție care consacră dreptul de acces liber la justiție și la un proces echitabil.

15. Curtea observă, totodată, că prevederile de lege criticate au un conținut normativ similar, în esență, cu cel al art. 56 din Codul de procedură civilă din 1865, care stabilea că „*Apelul sau recursul făcut de cel care intervine în interesul uneia din părți se socotește neavenit, dacă partea pentru care a intervenit nu a făcut ea însăși apel sau recurs*”. Constituționalitatea acestor dispoziții legale a mai fost analizată, prin raportare la același reper normativ din Legea fundamentală, Curtea Constituțională pronunțându-se în sensul respingerii ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate având acest obiect. Astfel, prin Decizia nr. 394 din 26 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 31 mai 2012, Decizia nr. 1.024 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 673 din 21 septembrie 2011, și Decizia nr. 628 din

26 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 28 august 2007, Curtea a reținut că intervenția în interesul altei persoane, având caracter accesoriu în raport cu cererea principală (formulată de partea în interesul căreia s-a făcut intervenția), permite unei persoane să se alăture și să susțină interesele unei părți aflate într-un litigiu pentru a întări poziția acesteia din urmă. Prin urmare, intervenția în interesul altei persoane este menită să sprijine reclamarea și

realizarea drepturilor unei părți din litigiu, dar nu să îndeplinească acte și fapte în locul titularului parte în proces. Din acest motiv, textul criticat stabilește că nu poate fi primit apelul sau recursul făcut de către un intervenient în interesul altuia și introdus în locul apelului sau recursului celui pentru care s-a făcut intervenția, întrucât intervenientul nu poate invoca un interes propriu.

16. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Casa Județeană de Pensii Caraș-Severin în Dosarul nr. 3.145/115/2015 al Curții de Apel Timișoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale și constată că prevederile art. 67 alin. (4) teza întâi din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Timișoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 februarie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 129

din 7 martie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 721 din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 721 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Medisys Equipment — S.R.L. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 3.657/337/2016 al Judecătorei Zalău și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 673D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de

neconstituționalitate, având în vedere că prin consemnarea sumei de către debitor la dispoziția executorului judecătoresc potrivit textului legal criticat se stinge raportul conflictual dintre părți. Referitor la critica potrivit căreia nu există un control judecătoresc prealabil al desființării măsurilor executorii sau de executare, arată că în ipoteza formulării de către părți a unei contestații la executare, aceasta este supusă controlului instanței de judecată, iar în cazul în care debitorul formulează, în mod abuziv, o astfel de contestație la executare, există remedii procesuale, precum sancționarea abuzului de drept procesual, respectiv a exercitării cu rea-credință a drepturilor procesuale.

4. În ceea ce privește critica potrivit căreia pot interveni anumite situații care să facă imposibilă eliberarea sumei consemnate, arată că aceasta nu este situația în cauza de față, iar Curtea Constituțională nu judecă în funcție de situații ipotetice, ci de situații de fapt, pentru a se vedea dacă se aplică legea corect sau nu în raport cu dispozițiile constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 31 ianuarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 3.657/337/2016, **Judecătoria Zalău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate**

a dispozițiilor art. 721 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Medisys Equipment — S.R.L. din Cluj-Napoca, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât desființarea măsurilor asigurătorii ori de executare se dispune de executorul judecătoresc la solicitarea debitorului, fără un control judiciar prealabil. În perioada de timp dintre emiterea încheierii prevăzute de art. 721 alin. (2) din Codul de procedură civilă și momentul judecării unei eventuale contestații a creditorului, debitorul are posibilitatea de a-și înstrăina bunurile și veniturile urmăribile și pot interveni situații, precum insolvența debitorului, care să facă imposibilă eliberarea sumei consemnate. Se mai arată că executorul judecătoresc are și atribuția de a constata suspendarea de drept prevăzută de art. 721 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

7. În vechea reglementare procesual civilă, consemnarea întregii creanțe constituia un caz de suspendare facultativă a executării silite, iar asupra cererii de suspendare se pronunța instanța de executare, astfel încât exista o verificare a caracterului justificat al cererii de suspendare a executării și era exclusă exercitarea abuzivă a dreptului prevăzut în favoarea debitorului. Astfel, art. 428 din Codul de procedură civilă din 1865 prevedea faptul că asupra cererii de suspendare sau încetare a executării silite se pronunța instanța de executare, prin încheiere, potrivit dispozițiilor privitoare la ordonanța președințială.

8. Prin urmare, potrivit noului Cod de procedură civilă, debitorul poate să blocheze procedura de executare silită, să obțină desființarea măsurilor de executare și eliberarea sumelor consemnate, printr-o procedură extrajudiciară, direct prin executorul judecătoresc, fără un control judiciar prealabil. Or, atât desființarea măsurilor asigurătorii ori de executare, cât și constatarea suspendării de drept țin de exercitarea autorității judecătorești, deoarece constituie dispoziții referitoare la încetarea sau suspendarea unui proces civil, faza de executare silită fiind parte integrantă din procesul civil.

9. Se mai apreciază că dispozițiile legale criticate conferă posibilitatea debitorului de a prelungi executarea silită, cu afectarea directă a dreptului creditorului de soluționare a procesului civil într-un termen rezonabil, fără a exista posibilitatea verificării necesității și proporționalității suspendării executării silite prevăzute de art. 721 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

10. În fine, se mai arată că suspendarea executării, în temeiul art. 719 din Codul de procedură civilă, se face de către instanța de executare după ce verifică dacă există motive temeinice care să justifice necesitatea și proporționalitatea acestei măsuri.

11. **Judecătoria Zalău** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

13. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile

procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 721 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

„Art. 721. — (1) Până la adjudecarea bunurilor scoase la vânzare silită, debitorul sau terțul garant poate obține desființarea măsurilor asigurătorii ori de executare, consemnând la unitatea prevăzută de lege, la dispoziția executorului judecătoresc, întreaga valoare a creanței, cu toate accesoriile și cheltuielile de executare, și depunând dovada de consemnare la executorul judecătoresc.

(2) Asupra cererii debitorului sau a terțului garant, executorul judecătoresc se va pronunța de urgență, prin încheiere, dată cu citarea părților, ce va fi comunicată de îndată părților.

(3) Dacă cererea este admisă și debitorul sau terțul garant nu se opune, executorul judecătoresc, odată cu desființarea măsurilor, va dispune și eliberarea sumei în mâinile creditorului.

(4) Dacă însă debitorul sau terțul garant va dovedi că a făcut contestație în termen și se va opune la eliberare, aceasta este suspendată de drept, iar executorul judecătoresc se va pronunța asupra eliberării sumei numai după ce instanța a dat o hotărâre definitivă asupra contestației respective.”

17. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, astfel cum acesta se interpretează potrivit art. 20 alin. (1) din Constituție și prin prisma art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, și art. 124 privind înfăptuirea justiției.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 721 din Codul de procedură civilă reglementează instituția depunerii cu afecțatiune specială, procedură prin care se urmărește încetarea executării silite, întrucât, odată consemnată întreaga creanță cu accesoriile la dispoziția executorului judecătoresc, nu mai există nici temeii și nici interes practic pentru continuarea acesteia. Astfel, art. 721 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă reglementează mijlocul legal de desființare a măsurilor asigurătorii sau de executare, respectiv consemnarea de către debitor, la dispoziția executorului judecătoresc, a întregii valori a creanței cu toate accesoriile ei și cheltuielile de executare. Asupra acestei cereri, executorul judecătoresc se pronunță de urgență, prin încheiere dată cu citarea părților și comunicată acestora. Potrivit alin. (3) al art. 721 din Codul de procedură civilă dacă executorul judecătoresc admite cererea va desființa măsurile asigurătorii sau de executare. În ceea ce privește suma consemnată, executorul judecătoresc o va elibera în mâinile creditorului, dacă debitorul sau terțul garant nu se opune. În schimb, dacă aceștia din urmă fac dovada formulării în termen a unei contestații la executare și a opunerii la eliberare, eliberarea sumei consemnate este suspendată de drept până la soluționarea contestației de către instanță, executorul judecătoresc neavând niciun drept de apreciere în acest sens. Prin urmare, dispozițiile art. 721 alin. (4) din Codul de procedură civilă nu reglementează suspendarea de drept a executării silite, ci doar suspendarea de drept a eliberării sumei.

19. În ceea ce privește compararea cu vechea lege procesual civilă, Curtea observă că, în urmărirea silită imobiliară, potrivit art. 523 din Codul de procedură civilă din 1865

competența de soluționare a cererii de desființare a măsurilor asigurătorii sau de executare aparține instanței de executare care o soluționa potrivit regulilor ordonanței președințiale, competență care se regăsește și în actualul Cod de procedură civilă care, prin art. 863, prevede competența instanței sau, după caz, a executorului judecătoresc.

20. În continuare, Curtea reține faptul că dispozițiile legale criticate în prezenta cauză sunt cuprinse în titlul I — *Dispoziții generale* al cărții a V-a — *Despre executare silită* și reprezintă reglementarea generală a instituției depunerii cu afecțiune specială, care, în procedura urmăririi silite, prezintă anumite particularități. Astfel, în procedura urmăririi mobiliare, debitorul va putea împiedica aplicarea sechestrului sau, după caz, va putea obține ridicarea lui, dacă face depunere cu afecțiune specială — art. 751 alin. (1) pct. 2; indisponibilizarea sumelor de bani sau a bunurilor mobile poprite va înceta dacă debitorul consemnează cu afecțiune specială sumele — art. 784 alin. (6); urmărirea veniturilor încetează prin depunerea cu afecțiune specială a sumelor pentru care s-a făcut urmărirea — art. 812 pct. 3. În urmărirea silită imobiliară până la adjudecarea bunului imobil, debitorul sau orice persoană interesată poate obține desființarea măsurilor asigurătorii sau de executare prin consemnarea sumei — art. 863.

21. Așadar, Curtea reține că dispozițiile art. 721 din Codul de procedură civilă reprezintă norme de procedură reglementate de legiuitor în virtutea mandatului său constituțional conferit de art. 126 și art. 129 din Legea fundamentală. În noua lege procesual civilă, legiuitorul a optat pentru reglementarea unei proceduri accelerate și simplificate de soluționare a unor incidente procesuale în materia urmăririi silite, dreptul la un proces echitabil, în termen optim și previzibil, în sensul art. 6 din Codul de procedură civilă, element component al termenului rezonabil, reglementat de art. 21 alin. (3) din Constituție. Prin urmare, Curtea reține că, în vederea asigurării celerității procedurii executării silite, legiuitorul a prevăzut competența executorului judecătoresc de a soluționa cererea de desființare

a măsurilor asigurătorii ori de executare cu citarea în termen scurt a părților, ceea ce nu reprezintă o negare a dreptului părților la o instanță de judecată, întrucât încheierea prin care executorul judecătoresc soluționează cererea de ridicare a măsurilor asigurătorii și de executare poate fi atacată cu contestație la executare în condițiile art. 715 alin. (2) din Codul de procedură civilă. Totodată, încheierea prin care se soluționează contestația la executare este supusă apelului, potrivit art. 718 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

22. Având în vedere că măsura dispusă de executorul judecătoresc poate fi supusă controlului instanței de judecată pe calea contestației la executare, precum și a apelului formulat împotriva hotărârii prin care se soluționează aceasta, Curtea reține că sunt respectate dreptul la un proces echitabil al tuturor părților implicate în raportul execuțional, precum și cerința celerității — exigență a procedurii execuționale.

23. În cadrul procedurii de executare guvernată de cerința celerității nu trebuie protejate numai interesele creditorului, ci și cele ale debitorului care nu are posibilitatea valorificării bunurilor proprii în vederea acoperirii creanței, acestea fiind indisponibilizate în procedura executării silite. De altfel, așa cum s-a arătat la paragraful 18 al prezentei decizii, prin depunerea întregii creanțe împreună cu accesoriile și cheltuielile de executare se urmărește oprirea urmăririi silite.

24. Totodată, prin formularea contestației la executare debitorul urmărește înlăturarea măsurilor de executare nelegale pe calea controlului judecătoresc, astfel încât Curtea nu poate primi susținerea autoarei excepției de neconstituționalitate referitoare la formularea abuzivă a contestației la executare în vederea suspendării de drept a executării silite în temeiul art. 721 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

25. În fine, pentru toate aceste considerente, Curtea nu poate reține nici critica autoarei excepției de neconstituționalitate potrivit căreia executorul judecătoresc ar avea posibilitatea suspendării executării silite în temeiul art. 721 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Medisys Equipment — S.R.L. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 3.657/337/2016 al Judecătoriei Zalău și constată că dispozițiile art. 721 din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Zalău și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 martie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL CULTURII ȘI IDENTITĂȚII NAȚIONALE

ORDIN

**privind clasarea ca monumente istorice
a imobilelor situate la adresa poștală Str. A I-A nr. 202,
Sulina, județul Tulcea, în Lista monumentelor istorice,
cu denumirile Vile ale Comisiei Europene a Dunării —
ansamblu I, în categoria a — ansamblu, Vila 1 — corp C2,
Vila 2 — corp C3, Vila 3 — corp C4, în categoria
m — monument, II — arhitectură, în grupa valorică B**

În conformitate cu dispozițiile art. 13 alin. (1) pct. 2 lit. e) și ale art. 33 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 16 alin. (2) și (3) din Normele metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Identității Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și identității naționale emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se clasează ca monument istoric Vile ale Comisiei Europene a Dunării — ansamblu I, imobil situat la adresa poștală Str. A I-A nr. 202, Sulina, județul Tulcea, în categoria a — ansamblu, II — arhitectură, grupa valorică B, cu codul în Lista monumentelor istorice TL-II-a-B-21157, și cu 3 componente, toate situate la aceeași adresă poștală, care se vor clasa în categoria m — monument, după cum urmează:

1. Vila 1 — corp C2 — grupa valorică B, cod LMI TL-II-m-B-21157.01;
2. Vila 2 — corp C3 — grupa valorică B, cod LMI TL-II-m-B-21157.02;
3. Vila 3 — corp C4 — grupa valorică B, cod LMI TL-II-m-B-21157.03.

(2) Coordonatele punctelor de contur ale zonei de protecție a monumentului istoric sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii și identității naționale,
Valer-Daniel Breaz

**Zona de protecție a monumentului istoric Vile ale Comisiei Europene a Dunării — ansamblu I,
imobil situat la adresa poștală Str. A I-A nr. 202, Sulina, județul Tulcea**

Nr. pct.	X (m)	Y (m)
1	416947.325	866795.609
2	416951.771	866734.743
3	416974.685	866718.089
4	416986.002	866715.873
5	416986.224	866717.249
6	417003.911	866711.940
7	417001.581	866695.128
8	416997.260	866672.270
9	416992.800	866646.484
10	416983.056	866588.679
11	416978.890	866565.546
12	416972.438	866566.628
13	416972.751	866569.111
14	416970.275	866569.307
15	416969.326	866560.397
16	416966.023	866537.075
17	416964.448	866524.477
18	416963.141	866510.221
19	416960.398	866487.747
20	416957.259	866462.381
21	416938.682	866464.501
22	416923.604	866465.174
23	416860.174	866469.493
24	416838.422	866470.974
25	416838.438	866470.855
26	416837.227	866470.745
27	416826.153	866470.866
28	416825.085	866470.718
29	416825.215	866469.723
30	416815.108	866467.825
31	416812.935	866467.245
32	416805.104	866465.849
33	416803.877	866478.460
34	416802.555	866478.330
35	416801.495	866483.852
36	416800.751	866489.889
37	416784.093	866487.317
38	416779.068	866518.599
39	416777.547	866518.143
40	416776.651	866522.682
41	416776.002	866528.452
42	416775.968	866528.757
43	416773.238	866538.693
44	416769.679	866554.362
45	416759.642	866560.247
46	416756.390	866572.106
47	416755.275	866575.444
48	416755.007	866575.581
49	416751.784	866588.171
50	416749.198	866598.916
51	416749.170	866599.585
52	416748.772	866601.186
53	416745.055	866616.135
54	416742.567	866626.137

Nr. pct.	X (m)	Y (m)
55	416728.104	866643.589
56	416726.778	866645.595
57	416723.369	866648.442
58	416711.328	866671.284
59	416699.264	866718.166
60	416700.912	866720.867
61	416734.148	866722.421
62	416754.418	866723.515
63	416761.743	866722.463
64	416763.661	866735.818
65	416763.691	866741.544
66	416763.690	866749.814
67	416763.840	866759.256
68	416764.050	866772.504
69	416764.043	866772.797
70	416763.423	866797.208
71	416762.950	866809.583
72	416762.284	866822.562
73	416761.121	866834.398
74	416759.737	866846.353
75	416759.561	866847.882
76	416758.203	866858.618
77	416757.166	866868.494
78	416756.839	866869.674
79	416784.441	866872.193
80	416787.204	866871.375
81	416799.400	866872.887
82	416806.702	866872.012
83	416828.203	866859.890
84	416837.709	866859.601
85	416872.474	866868.669
86	416881.066	866871.535
87	416887.262	866877.233
88	416891.589	866884.385
89	416900.850	866912.978
90	416902.772	866915.907
91	416911.184	866921.843
92	416920.162	866924.206
93	416969.686	866925.814
94	416973.019	866925.238
95	416978.373	866922.554
96	416983.384	866917.909
97	416987.010	866912.095
98	416991.788	866899.118
99	416991.593	866896.002
100	416991.398	866889.378
101	416990.230	866875.719
102	416984.434	866844.700
103	416981.702	866837.096
104	416977.840	866830.392
105	416964.282	866814.552
106	416953.625	866804.105
107	416948.152	866797.241

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

**pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli
al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei
rectificat pe anul 2019, a bugetului acțiunilor multianuale,
precum și a bugetului rectificat al proiectelor derulate
din fonduri externe nerambursabile de Autoritatea Națională
de Reglementare în Domeniul Energiei**

Văzând Referatul nr. 44.204 din 16.05.2019 privind rectificarea bugetului de venituri și cheltuieli al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei pe anul 2019,

având în vedere prevederile art. 16 alin. (1) lit. b), art. 21, art. 62 alin. (1) lit. c) și ale art. 65 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei rectificat pe anul 2019, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor totale înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei reprezintă limite maxime care nu pot fi depășite.

(2) În cazul în care în cursul execuției se înregistrează nerealizări ale veniturilor aprobate, Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei poate efectua cheltuieli proporțional cu gradul de realizare a veniturilor.

Art. 3. — Se aprobă bugetul acțiunilor multianuale finanțate din fonduri proprii, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 4. — Se aprobă bugetul rectificat al proiectelor derulate de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei din fonduri externe nerambursabile, prevăzut în anexa nr. 3.

Art. 5. — Anexele nr. 1—3*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 6. — Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei răspunde de modul de formare, administrare, angajare și utilizare a sumelor prevăzute în bugetul de venituri și cheltuieli, potrivit prevederilor legale.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Dumitru Chiriță

București, 17 mai 2019.
Nr. 58.

*) Anexele nr. 1—3 sunt reproduse în facsimil.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI RECTIFICAT
pe anul 2019

– lei –

COD	Denumire Indicatori	I. Credite de angajament	Program 2019 rectificat
		II. Credite bugetare	
	VENITURI TOTAL (I)		606.616.959
	I. VENITURI CURENTE (A+B)		606.616.959
	A. VENITURI FISCALE		606.571.959
16.10	Taxe pentru utilizarea bunurilor, autorizarea utilizării bunurilor sau pentru desfășurarea de activități		606.571.959
16.10.03	<i>Taxe si tarife pentru eliberarea de licențe și autorizații de funcționare, din care:</i>		606.571.959
	Venituri din contribuții/tarife anuale		598.386.859
	Venituri din licențe		1.068.700
	Venituri din atestate		2.939.500
	Venituri din autorizare persoane juridice și persoane fizice		4.176.900
	B. VENITURI NEFISCALE		45.000
31.10	Venituri din dobânzi		45.000
31.10.03	<i>Alte venituri din dobânzi</i>		45.000
51.10.01.03	I. CHELTUIELI Autorități executive (01+70)	I	129.739.752
		II.	120.160.252
01	CHELTUIELI CURENTE (10+20+55+57+59)	I	113.066.267
		II.	113.066.267
10	CHELTUIELI DE PERSONAL	I	101.420.969
		II.	101.420.969
10.01	Cheltuieli salariale în bani	I	97.875.091
		II.	97.875.091
10.01.01	<i>Salarii de bază</i>	I	71.576.423
		II.	71.576.423
10.01.03	<i>Indemnizații de conducere</i>	I	4.187.750
		II.	4.187.750
10.01.04	<i>Spor de vechime</i>	I	15.461.196
		II.	15.461.196
10.01.06	<i>Alte sporuri</i>	I	54.382
		II.	54.382
10.01.07	<i>Ore suplimentare</i>	I	1.186.206
		II.	1.186.206
10.01.12	<i>Indemnizații plătite unor persoane din afara unității</i>	I	3.426.384
		II.	3.426.384

10.01.13	<i>Indemnizații de delegare</i>	I	1.382.750
		II.	1.382.750
10.01.30	<i>Alte drepturi salariale în bani</i>	I	600.000
		II.	600.000
10.02	Cheltuieli salariale în natură	I	728.000
		II.	728.000
10.02.01	<i>Tichete de masă</i>	I	0
		II.	0
10.02.06	<i>Tichete de vacanță</i>	I	728.000
		II.	728.000
10.03	Contribuții	I	2.817.878
		II.	2.817.878
10.03.05	<i>Prime de asigurare viață plătite de angajator pentru salariați</i>	I	646.800
		II.	646.800
10.03.07	<i>Contribuția asiguratorie pentru muncă 2,25%</i>	I	2.171.078
		II.	2.171.078
20	BUNURI ȘI SERVICII	I	10.239.358
		II.	10.239.358
20.01	Bunuri și servicii	I	3.602.000
		II.	3.602.000
20.01.01	<i>Furnituri de birou</i>	I	350.000
		II.	350.000
20.01.02	<i>Materiale pt. curățenie</i>	I	2.000
		II.	2.000
20.01.03	<i>Încălzit, iluminat și forță motrică</i>	I	400.000
		II.	400.000
20.01.04	<i>Apă, canal, salubritate</i>	I	60.000
		II.	60.000
20.01.05	<i>Carburanți și lubrifianți</i>	I	200.000
		II.	200.000
20.01.06	<i>Piese de schimb</i>	I	10.000
		II.	10.000
20.01.08	<i>Poștă, telecomunicații, radio, tv, internet</i>	I	280.000
		II.	280.000
20.01.09	<i>Mat. și prestări serv. cu caracter funcțional</i>	I	300.000
		II.	300.000
20.01.30	<i>Alte bunuri și servicii pentru întreținere și funcționare</i>	I	2.000.000
		II.	2.000.000
20.02	Reparații curente	I	1.000.000
		II.	1.000.000
20.04	Medicamente și materiale sanitare	I	7.438
		II.	7.438
20.04.01	<i>Medicamente</i>	I	7.438
		II.	7.438

20.05	Bunuri de natura obiectelor de inventar	I	400.000
		II.	400.000
20.05.30	<i>Alte obiecte de inventar</i>	I	400.000
		II.	400.000
20.06	Deplasări, detașări, transferări	I	950.000
		II.	950.000
20.06.01	<i>Deplasări interne, detașări, transferări</i>	I	200.000
		II.	200.000
20.06.02	<i>Deplasări în străinătate</i>	I	750.000
		II.	750.000
20.11	Cărți și publicații și materiale documentare	I	15.000
		II.	15.000
20.12	Consultanță și expertiză	I	1.328.370
		II.	1.328.370
20.13	Pregătire profesională	I	200.000
		II.	200.000
20.14	Protecția muncii	I	25.000
		II.	25.000
20.25	Cheltuieli judiciare și extrajudiciare derivate din acțiuni în reprezentarea intereselor statului, conform dispozițiilor legale	I	50.000
		II.	50.000
20.30	Alte cheltuieli	I	2.661.550
		II.	2.661.550
20.30.02	<i>Protocol și reprezentare</i>	I	67.200
		II.	67.200
20.30.03	<i>Prime de asigurare non-viață</i>	I	55.000
		II.	55.000
20.30.04	<i>Chirii</i>	I	2.420.000
		II.	2.420.000
20.30.07	<i>Fondul Președintelui</i>	I	19.350
		II.	19.350
20.30.30	<i>Alte cheltuieli cu bunuri și servicii</i>	I	100.000
		II.	100.000
55	ALTE TRANSFERURI	I	230.600
		II.	230.600
	A. Transferuri interne	I	10.600
		II.	10.600
55.01.18	<i>Alte transferuri curente interne</i>	I	10.600
		II.	10.600
	B. Transferuri curente în străinătate	I	220.000
		II.	220.000

55.02.01	<i>Contribuții și cotizații la organisme internaționale</i>	I	220.000
		II.	220.000
57	ASISTENȚĂ SOCIALĂ	I	325.900
		II.	325.900
57.02	Ajutoare sociale	I	325.900
		II.	325.900
57.02.01	<i>Ajutoare sociale în numerar</i>	I	293.500
		II.	293.500
57.02.03	<i>Tichete de creșă și tichete sociale pt. grădiniță</i>	I	32.400
		II.	32.400
57.02.04	<i>Tichete cadou acordate pentru cheltuieli sociale</i>	I	0
		II.	0
59	ALTE CHELTUIELI	I	849.440
		II.	849.440
59.17	<i>Despăgubiri civile</i>	I	500.000
		II.	500.000
59.40	<i>Sume aferente persoanelor cu handicap neîncadrate</i>	I	349.440
		II.	349.440
70	CHELTUIELI DE CAPITAL	I	16.673.485
		II.	7.093.985
71	ACTIVE NEFINANCIARE	I	16.673.485
		II.	7.093.985
71.01	Active fixe (inclusiv reparații capitale)	I	16.673.485
		II.	7.093.985
71.01.02	<i>Mașini, echipamente și mijloace de transport</i>	I	4.044.235
		II.	4.044.235
71.01.03	<i>Mobilier, aparatură birotică și alte active corporale</i>	I	1.422.105
		II.	1.422.105
71.01.30	<i>Alte active fixe</i>	I	11.207.145
		II.	1.627.645
90	REZERVE, EXCEDENT/DEFICIT		486.456.707
92.01	Excedent		486.456.707

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

BUGETUL
acțiunilor multianuale finanțate din fonduri proprii

– lei –

Denumire acțiune	Cod indicator	Total	Program 2019	Estimări 2020
0	1	2=3+4	3	4
1. Software integrat	71.01.30	9.579.500	0	9.579.500

ANEXA Nr. 3

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

BUGETUL RECTIFICAT
al proiectelor cu finanțare din fonduri externe nerambursabile

51.08.01.03

mii lei

	Denumire indicatori	Total proiect	Realizat 2016	Realizat 2017	Realizat 2018	Program 2019	Estimări 2020	Estimări ani ulteriori
0	1	2	3	4	5	6	7	8
	II. FONDURI EXTERNE NERAMBURSABILE	1.592	39	148	121	493	355	436
01	CHELTUIELI CURENTE	1.592	39	148	121	493	355	436
58	PROIECTE CU FINANȚARE DIN FONDURI EXTERNE NERAMBURSABILE (FEN) POSTADERARE	1.592	39	148	121	493	355	436
58.15	Alte programe comunitare finanțate în perioada 2014-2020	1.592	39	148	121	493	355	436
58.15.02	Finanțare externă nerambursabilă	1.592	39	148	121	493	355	436

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

